

THÁI THƯỢNG CẢM ỨNG THIÊN

Tập 174

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Địa điểm: Tịnh tông Học hội Singapore

Thời gian: Năm 2000

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lư

Chư vị đồng học, chào mọi người! Mời xem Cảm Ứng Thiên đoạn thứ 98:

Phận ngoại doanh cầu, lực thượng thi thiết.

分外營求。力上施設。

Mưu cầu quá phận, sắp đặt quá sức.

Hai câu này cũng thuộc về phần “điều ác của không nhân từ và khoan thứ”. “*Phận ngoại*” là ngoài bốn phận, cũng chính là nói mưu cầu quá phận mình. “*Lực thượng thi thiết*”, “lực” là nói năng lực đạt đến của bạn, không giữ lại chút nào, gọi là không chừa đường lui, việc này cũng là sai lầm, hay nói cách khác là không biết khiêm nhường, đây là ý nghĩa tổng quát. Trong chú giải nói rất hay, quý vị xem qua thì sẽ hiểu rõ, loại hành vi, tâm thái này đều là tổn phước. Sau khi chúng ta hiểu rõ đạo lý này, nhất định phải giác ngộ. Thời gian con người ở thế gian là rất ngắn tạm, trăm năm như khảy ngón tay, hà tất phải trong thời gian ngắn ngủi này không bao dung người khác, hơn nữa còn tạo tác hết thảy tội nghiệp, điều này trong kinh Phật thường nói là ngu si đến cùng cực, là “kẻ đáng thương xót”. Bậc quân tử nhân từ thì việc gì cũng nhẫn nhường, việc gì cũng lui về sau, nên phước báo nhận được là không có cùng tận. Phàm là kẻ không nhường người khác, người như vậy đều là tướng phước mỏng, người như vậy thì chúng ta không cần toan tính với họ.

Xã hội hiện tại này, nếu như quý vị bình tâm mà quan sát thì sẽ thấy có những nguy cơ rất lớn đang chờ chực, hơn nữa những nguy cơ này theo sự quan sát của chúng tôi thì không bao lâu nữa nó sẽ bộc phát. Mấy tháng trước, tôi xem tạp chí Mộ Tây của Los Angeles, trong đó có một bài “Thống kê tỷ lệ phạm tội của thanh thiếu niên nước Mỹ”, tôi xem xong thì vô cùng kinh ngạc, sự việc này nếu như không thể cải thiện thì nước Mỹ sau hai mươi, ba mươi năm nữa sẽ không thể tưởng tượng được. Không những nước Mỹ sẽ bị hủy diệt, mà thế giới đều sẽ bị hủy diệt, vấn đề đã nghiêm trọng đến cực điểm. Tôi vì sự việc này mà đặc biệt đi đến California một chuyến, cùng với các vị lãnh tụ tôn giáo, lãnh tụ xã hội ở địa phương tổ chức hai lần tọa đàm trên đài truyền hình, chủ yếu là thảo luận về

vấn đề này. Hiện tại, mọi người đều vô cùng lo lắng về vấn đề này, không cách gì giải quyết. Đây là do vấn đề gì? Là do vấn đề giáo dục, bao gồm cả giáo dục gia đình, giáo dục nhà trường, giáo dục xã hội, cũng bao gồm cả giáo dục tôn giáo. Bốn loại giáo dục này kết hợp lại thì còn có thể cứu vãn, thế nhưng bốn phương diện giáo dục này muốn kết hợp thì lại là một sự việc rất khó. Cho nên, tôi khẩn cầu Đài truyền hình cho phát nội dung chánh diện nhiều hơn, dẫn dắt lòng người, công đức vô lượng. Chủ tịch và tổng giám đốc của đài truyền hình cũng đều rất khó được, họ đã đồng ý, chúng ta sẽ cung cấp băng đĩa giảng kinh cho họ, thực ra mà nói cách làm này cũng như là đem muối bỏ biển, chẳng qua chỉ là tận sức đi làm mà thôi. Hy vọng xã hội đại chúng đều có thể giác ngộ, đều có thể phản tỉnh, đều có thể quay đầu, vậy thế giới này mới được cứu.

Tuần trước, cư sĩ Liêu ở Tam Trọng, Đài Bắc đến bên này thăm tôi, tôi đem những sự việc này nói cho ông nghe. Ông nói với tôi, những hành vi phạm tội của thanh thiếu niên Đài Loan nếu đem so sánh với nước Mỹ thì chỉ có nhiều hơn chứ không kém, cha mẹ dạy bảo con cái, cha mẹ nói một câu thì con cái cãi lại mười câu. Tôi nghe đến đây thì cảm thấy vấn đề của Đài Loan nghiêm trọng rồi, nhất định sẽ có tai nạn lớn. Người ngày nay không đọc sách, những lời mà cổ thánh tiên hiền Trung Quốc dạy chúng ta không phải là lời tiên tri, không phải mê tín. Cổ thánh tiên hiền bảo chúng ta muốn quan sát cát hung họa phúc của xã hội thì nhìn từ đâu? Nhìn từ lòng người, bạn hãy tỉ mỉ quan sát, họ đang nghĩ cái gì, họ đang nói cái gì, họ đang làm điều gì? Nếu là ba nghiệp thiện thì xã hội này tốt, nếu ba nghiệp bất thiện thì xã hội này nhất định sẽ có tai họa giáng xuống, đây không phải mê tín. Những gì người xưa nói, chúng ta lại đem kinh luận của Phật đối chiếu một chút, sẽ khiến chúng ta có lòng tin kiên định, tin sâu không nghi. Phật nói với chúng ta ở trong kinh: “Y báo tùy theo chánh báo chuyển”, y báo là hoàn cảnh đời sống của chúng ta, gia đình của chúng ta, xã hội của chúng ta, đất nước của chúng ta, thế giới của chúng ta, đây là hoàn cảnh đời sống của chúng ta. Hoàn cảnh tùy theo lòng người mà chuyển, tùy theo ý niệm của con người mà chuyển. Tâm niệm thiện thì hoàn cảnh là cát, hoàn cảnh là phúc; tâm niệm bất thiện thì đó là tai, là hung, là họa hại.

Cho nên thánh hiền thế xuất thế gian, các ngài xuất hiện ở thế gian này để làm việc gì? Xưa nay trong và ngoài nước, dường như các ngài làm cùng một sự việc, đó là dạy học, truyền đạo. Căn nguyên của họa hại ở đâu? Phật pháp nói được rõ ràng, căn nguyên ở tại “ngã kiến”. Danh từ này người thật sự thể hội được không nhiều. Tác dụng của nó là gì? Khởi tác dụng gì? Tự tư tự lợi, cái này thì

mọi người dễ hiểu. Chúng ta ngày nay nghĩ thử xem, người trên toàn thế giới đâu có ai mà không tự tư tự lợi? Đâu có ai mà không đang bạt mạng truy cầu danh văn lợi dưỡng, ngũ dục lục trần? Hai câu này là nói từ trong đây, “*mu ru cầu quá phận, sắp đặt quá sức*”, không từ thủ đoạn, lừa gạt cưỡng đoạt, tranh danh đoạt lợi. Buổi tối hôm qua, cư sĩ Hà Vân ở Bắc Kinh đến thăm Singapore, buổi tối chúng tôi cùng ăn cơm ở Kim Sơn Cát. Kim Sơn Cát là một nhà hàng chay, ở đó thấy có rất nhiều màn hình tivi, tôi nhìn thấy trong tivi có cô ca sĩ đang hát. Cô ca sĩ đó, tôi vừa nhìn thì thấy đó là ma quỷ, không phải người, nghe nói cô ca sĩ này khi đi hát bên ngoài thì vé vào cửa được bán đến một ngàn đồng mỗi vé, như vậy mà được sao? Chúng tôi ở nơi này giảng kinh thuyết pháp không bán vé mà người ta không chịu đến, đằng này mỗi vé một ngàn đồng mà họ cũng liều mạng chui vào trong, chúng ta liền nghĩ ra được trong đầu người hiện nay đang nghĩ cái gì, quá ghê gớm, ma quỷ nhảy múa! Trong kinh Lăng-nghiêm nói “tà sư thuyết pháp như cát sông Hằng”, những người nào là tà sư? Tất cả những người này đều là tà sư, họ dạy bảo xã hội này như thế nào? Xã hội làm sao không loạn cho được?

Tai nạn triền miên, mỗi ngày một nghiêm trọng hơn, chúng ta hiểu được nó từ đâu mà đến, “đạo, đức, nhân, nghĩa, lễ” đã bị phế trừ, tận diệt rồi. Tiền đồ của những chúng sanh đông đảo này ở đâu? Nếu như bạn hiểu Phật pháp đôi chút thì biết là ở ba đường ác! Hiện tướng địa ngục, chúng sanh địa ngục, loại hiện tướng này hiện tiền, đây chính là tướng địa ngục, tướng địa ngục đã hiện tiền, chúng ta còn không giác ngộ hay sao? Làm thế nào để cứu Phật pháp? Làm thế nào để cứu chúng sanh? Chúng ta thật ra chưa hiểu rõ, làm thế nào cứu chính mình còn không biết, bạn nói xem có đáng thương hay không! Bắt đầu cứu từ đâu? Trong kinh Quán Vô Lượng Thọ Phật, Phật đã nói với chúng ta ba điều là tịnh nghiệp tam phước, tính quan trọng của ba điều này có mấy người biết? Phật nói rất rõ ràng: “Chánh nhân tịnh nghiệp của ba đời chư Phật”, câu nói này bạn hiểu không? Ba đời là Phật quá khứ, Phật hiện tại, Phật vị lai, hết thấy những người tu hành thành Phật đều là từ nền tảng này. Bất luận là bạn tu pháp môn nào, tông phái nào, Hiển giáo, Mật giáo, Tông môn hay Giáo hạ, thấy đều lấy cái này làm nền tảng; không có nền tảng này thì bạn nhất định không thể thành tựu. Sự tu hành của chúng ta trước tiên phải cắm rễ ở chỗ này, sau khi cắm rễ này xuống thì bạn mới có thành tựu, bạn dụng công mới đắc lực. Nói lời thành thật là bạn mới được chư Phật hộ niệm, long thiên thiện thần ủng hộ. Nếu như bạn bỏ đi nền tảng này, bất luận là bạn tinh tấn tu học như thế nào đi nữa thì chư Phật cũng sẽ

không hộ niệm bạn, long thiên thiện thần cũng sẽ không bảo hộ bạn. Vì sao vậy? Bởi đường bạn đi là đường tà. Đây là gốc của chánh pháp.

Gốc của gốc là gì? “Hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng”, chính là tám chữ này. Mười phương ba đời hết thầy chư Phật giáo hóa vô lượng vô biên chúng sanh trong pháp giới là dạy điều gì? Dạy tám chữ này, nếu như chúng ta lại đem nó tính lược lại nữa thì còn bốn chữ là “hiếu thân tôn sư”, nếu tính lược nữa thì còn hai chữ là “hiếu kính”. Thánh hiền thế xuất thế gian giáo hóa chính là hai chữ này, làm được viên mãn hai chữ này thì liền thành Phật. Chúng ta đã đánh mất hai chữ này rồi, chúng ta bất hiếu cha mẹ. Nếu như hiếu với cha mẹ thì bạn sẽ không dám khởi vọng tưởng, sẽ không dám làm việc sai, vì sao vậy? Vì làm việc sai, khởi vọng tưởng là có lỗi với cha mẹ; không thể y giáo phụng hành là có lỗi với thầy. Ngày nay, chúng tôi nói ra những lời này thật hết sức đau lòng, vô cùng cảm khái. Ngày nay hiếu đạo, sư đạo đều không còn nữa, ngày nay còn ai nghe ai? Ai cũng không nghe ai, đều mong muốn người khác nghe mình. Phổ Hiền Bồ-tát dạy chúng ta hằng thuận chúng sanh, hiện tại thì hoàn toàn ngược lại, là hy vọng chúng sanh hằng thuận mình, chứ mình không thuận chúng sanh. Đây chính là thiên hạ đại loạn, tất cả những tai nạn họa hại đều sẽ giáng xuống.

Phương pháp để cứu giúp đó chính là làm ngược lại. Người thế gian bất hiếu, vậy thì ta tận hiếu, ta làm cho mọi người xem; người thế gian bất kính thì ta tu kính, làm cho mọi người xem. Đây chính là Phật Bồ-tát tái lai, hiện thân thuyết pháp, nhất định phải là người tái lai mới có thể làm được, không phải người tái lai thì không làm được, họ không có trí tuệ này, họ cũng không có phước đức này, đại trí tuệ, đại phước đức thì họ mới có thể làm được. Thiệt duyên của chúng sanh chín muồi thì mới có những người tái lai, đại thiện tri thức này xuất hiện; nếu chúng sanh không có phước, tạo nghiệp đến khi phải chịu nạn, những người này sẽ thoái ảm, yêu ma quỷ quái liền xuất hiện. Cho nên, mọi người phải ghi nhớ câu nói này trong kinh Lăng-nghiêm, chính là nói thế gian hiện tại của chúng ta, yêu ma quỷ quái như cát sông Hằng. Chúng ta nghe câu này phải bình tâm phản tỉnh, bản thân mình có phải là yêu ma quỷ quái hay không? Việc này rất quan trọng. Nếu như chính mình là yêu ma quỷ quái thì hãy nhanh chóng quay đầu, quay đầu là bờ! Phật và ma khác nhau ở một niệm, một niệm giác thì ma liền thành Phật, một niệm mê thì Phật biến thành ma. Cho nên, đại đức trong Tông môn thường nói “không Phật cũng không ma”, là khác nhau ở một niệm, phải hết lòng học tập.

Chúng tôi vì đồng học Tịnh tông đã biên soạn ra “Quy tắc tu hành của đồng học Tịnh tông”, rất quan trọng! Đây là ít đến mức không thể ít hơn được nữa, mức độ thấp nhất rồi. Chúng ta có thể làm được thì đời này nhất định được sanh Tịnh độ, nhất định được chư Phật hộ niệm, long thiên thiện thần bảo hộ, chúng ta ở trong sóng lớn của thời đại này sẽ không bị nhấn chìm, chúng ta có thể giữ vững. Nếu như không thể y giáo phụng hành thì nhất định sẽ bị sóng lớn của thời đại nhấn chìm, tiền đồ của bạn nhất định là tối tăm. Tôi năm nay tuổi đã cao, có thể ra đi bất cứ khi nào, bản thân tôi biết mình sẽ đi về đâu, tiền đồ của tôi là một mảng xám xịt. Thân thể này còn lưu lại thế gian thì toàn tâm toàn lực vì mọi người, giúp đỡ mọi người hiểu rõ chân tướng sự thật trước mắt. Đủ loại nguy nan trước mắt, có thể sanh ra hiệu quả hay không là ở đồng tu các bạn có sự cảnh giác hay không? Quả nhiên có cảnh giác thì bạn có phước; nếu vẫn mất cảm giác như cũ, tôi cũng đã tận hết trách nhiệm với bạn rồi, tương lai nếu như bạn đọa ở tam đồ thì bạn cũng không thể trách tôi, vì tôi sớm đã nói rồi. Khởi tâm động niệm, lời nói việc làm, tôi thường nói phải bỏ đi thành kiến của chính mình, kiến giải của chính mình, tư tưởng của chính mình đều là tội ác. Trong kinh Địa Tạng nói: “Chúng sanh cõi Diêm-phù-đề khởi tâm động niệm không gì chẳng phải là tội”, đây là Phật nói, không phải tôi nói. Chúng ta nghĩ thử xem, quả không sai! Phải xả bỏ, hết thấy thuận theo giáo huấn của Phật Bồ-tát, y giáo phụng hành thì chúng ta mới được cứu. Cho nên nhất định phải buông bỏ tự tư tự lợi, buông bỏ danh văn lợi dưỡng, buông bỏ tham sân si mạn, hết thấy vì chúng sanh, vì Phật pháp, quyết định không vì chính mình, con đường của chúng ta là lối thoát, được giải thoát. Phải giải trừ quan niệm sai lầm của chúng ta, cách nghĩ sai lầm, cách nhìn sai lầm, thoát khỏi tự tư tự lợi, thoát khỏi danh văn lợi dưỡng, thoát khỏi ngũ dục lục trần thì đã thoát khỏi lục đạo luân hồi rồi.

Chư vị đồng học, chào mọi người! Hôm qua là ngày tưởng nhớ ba năm ngày mất của quán trưởng Hàn, cảm tạ rất nhiều đồng học khắp nơi từ trong và ngoài nước đến đây tham gia lễ tưởng nhớ. Pháp hội làm được rất viên mãn, ý nghĩa cũng rất sâu sắc, không chỉ là chúng tôi tự mình cảm ơn, mà cũng làm ra để các đại đức hộ pháp trên toàn thế giới nhìn thấy, người học Phật bất luận tại gia hay xuất gia nhất định phải tri ân báo ân, cảm ân đội đức. Bất kỳ ai có sự quan tâm, yêu thương, giúp đỡ nào đối với chúng ta thì chúng ta cả đời không quên, đem hết thấy công đức mà chính mình tu trì đều hồi hướng cho hết thấy những người đã hộ trì chúng ta, những người giúp đỡ ta, đây là tuân theo giáo huấn mà trong kinh luận Phật-đà thường nói với chúng ta.

Hôm qua, lớp nghiên cứu kinh Vô Lượng Thọ của Tịnh tông Học hội Đài Nam đã gửi cho tôi một bức thư, các đồng tu Đài Bắc khi đến gặp tôi cũng nêu ra một số vấn đề. Nói rằng hiện tại không ít người phản đối việc đọc tụng bản hội tập của ngài Hạ Liên Cư, ở Đài Loan hay ở Trung Quốc đại lục cũng đều có, họ hỏi tôi, có nên tiếp tục đọc quyển kinh này không? Vấn đề này đối với Tịnh tông Học hội của chúng ta mà nói là sự đả kích rất nghiêm trọng. Cho nên tôi đã nói với họ, nói với mọi người, chúng ta là có sư thừa, chúng ta đi theo một vị thầy, học theo một vị thầy, chúng ta có lòng tin đối với vị thầy này hay không? Nếu như có lòng tin thì nhất định y theo lời dạy của thầy, nếu không có lòng tin, mà bạn có lòng tin với một vị nào khác thì bạn hãy học theo vị đó, bạn sẽ có thành tựu. Nếu như bạn đi theo vị thầy này mà bạn không có lòng tin đối với thầy thì bạn sẽ không thành tựu gì cả.

Tôi ở dưới hội của thầy Lý mười năm, lão nhân gia ngài đã đem pháp bản này giao cho tôi, muốn tôi hoằng dương pháp bản này, y theo pháp bản này mà tu học, bản gốc này hiện nay đang ở trên tay tôi đây. Những ghi chú trên bìa sách này là chính tay thầy Lý đã ghi, đây là bản gốc, những quyển mà bạn xem là bản Photo lại. Những ghi chú nhỏ trên các lề sách này là chính tay thầy Lý ghi. Bản này không ít đồng tu đã xem qua, bạn xem thấy bản in này là vào năm Dân Quốc thứ 39, dương lịch là năm 1950. Bản này là bộ kinh mà năm xưa thầy đã dùng để giảng và tự tay ghi chú lên nó, đến nay vừa đúng 50 năm rồi. Tôi đến Đài Trung thân cận với lão nhân gia ngài, đến năm thứ hai thì được giao bản này, lúc đó tôi chưa xuất gia, tôi nhìn thấy bản này thì vô cùng hoan hỷ, liền đọc tụng thọ trì. Vào năm sinh nhật 50 tuổi của quán trưởng Hàn, tôi rất muốn phát tâm giảng bản này để chúc thọ bà. Khi đó thầy Lý đã nói với tôi, thầy nói duyên vẫn chưa chín muồi, vì sao lại chưa chín muồi vậy? Vì người chưa hiểu Tịnh tông rất nhiều, người hiểu lắm quá nhiều, mọi người còn chưa biết lão cư sĩ Hạ Liên, còn có thành kiến, cho nên họ sẽ phê bình bản này. Thầy nói tuổi của tôi còn trẻ, kinh nghiệm từng trải còn ít, khó mà chống đỡ nổi, duyên chưa chín muồi, thế là tôi đành cất giữ bản này lại, thế nhưng tôi thường xuyên đọc tụng.

Mãi cho đến khi thầy Lý vãng sanh, tôi liền nghĩ đến bản này, các liên hữu ở Đài Trung đều chưa thấy qua, năm đó là năm 1950, thầy Lý giảng bản này ở chùa Pháp Hoa - Đài Trung. Lúc đó hình như vẫn chưa có Liên xã Đài Trung. Thính chúng chỉ có ba mươi mấy người, trong đó có Chu Bang Đạo và lão cư sĩ Cam ở Los Angeles, trong thính chúng lúc đó có hai vị này. Khi thầy Lý giảng bộ kinh này thì tôi không được nghe, thầy đem những ghi chú này giao lại cho

tôi, đã ghi chú lại cho tôi, tôi có thể hoàn toàn hiểu được ý của thầy. Cho nên sau khi thầy vãng sanh, tôi liền phát tâm in quyển kinh này ra mười ngàn quyển, hồi hướng cho lão nhân gia ngài tăng cao phẩm vị, trong mười ngàn quyển ấy có hai ngàn quyển là do anh chị em cư sĩ Thôi Vân Anh ở Los Angeles phát tâm in ấn. Tôi đảm nhận tám ngàn quyển, đây là lần in đầu tiên, in bản kinh này ra và lưu thông ở Đài Loan, mọi người đã xem thấy rồi, người hải ngoại xem thấy cũng đều sanh đại hoan hỷ. Thế là đến tìm tôi và nói: “Thưa pháp sư, thầy có thể giảng kinh này qua một lần được không?” Tôi hiểu được nhân duyên mà thầy nói, đến lúc này mới chín muồi. Người ta đến tìm tôi, mời tôi giảng, ba, bốn lần giảng đầu tiên thì tôi giảng là dùng bản gốc này, về sau vì vô cùng trân quý bản gốc này, cho nên mới đem nó cất giữ, tôi dùng bản in lại để giảng, nên người thấy được bản gốc này càng ngày càng ít.

Tôi là có sư thừa, thầy của thầy Lý là đại sư Ấn Quang và cư sĩ Mai Quang Hy. Giáo học của thầy Lý là học với cư sĩ Mai Quang Hy, còn Tịnh độ là học với đại sư Ấn Quang, cho nên chúng tôi là học trò đích truyền của Ấn tổ. Còn đại sư Mai với chúng tôi là có nguồn gốc pháp mạch, chúng tôi có mối quan hệ sư thừa. Cư sĩ Hạ Liên Cư và Mai Quang Hy là cùng một thời đại, hơn nữa còn là bạn bè rất thân thiết, là đạo hữu vô cùng tốt, bây giờ chúng ta mới biết được đều là Bồ-tát hóa thân, không phải người phàm. Sau khi tôi quen biết với lão cư sĩ Hoàng Niệm Tổ, mỗi năm đều có cơ hội gặp mặt một, hai lần, trong một lần nói chuyện có nói đến vấn đề này, tôi thảo luận với ông, Hạ lão rốt cuộc là người nào tái lai? Ông chỉ cười mà không đáp, ông nói cơ duyên vẫn chưa chín muồi, không thể tuyên bố. Nguyên nhân là gì? Nếu như tuyên bố thì người hủy báng sẽ càng nhiều, khiến những người phỉ báng này tạo nghiệp địa ngục A-tỳ, đây là việc mà Phật Bồ-tát quyết định không làm. Trong tâm chúng tôi thì rất rõ ràng, rất tường tận.

Cho nên đây là sư thừa, những lời đồn đại bên ngoài nếu làm chúng tôi động tâm thì uổng công 10 năm tôi theo thầy Lý. Không những là uổng công, mà người ta nói ngược lại một câu thì đã đập tôi xuống địa ngục A-tỳ rồi, “pháp sư Tịnh Không, vong ân phụ nghĩa, phản sư nghịch đạo”, tôi hoảng pháp lợi sanh 40 năm, chỉ tám chữ này thôi thì đã xóa sạch hết. Bạn nên biết, vong ân phụ nghĩa, phản sư nghịch đạo là người nào? Là chúng sanh địa ngục? Việc này sao có thể làm! Thầy của chúng tôi có phải là tà sư hay không? Không phải! Đây là xã hội đại chúng đã công nhận không phải là tà sư, nếu đã không phải là tà sư, là thiện tri thức chân thật mà bạn phản nghịch thì bạn ngu si, bạn phước mỏng, không những phước mỏng, mà bạn không có phước. Thân cận thiện tri thức khó đến như

vậy! Thế Tôn trong kinh Hoa Nghiêm, phần mở đầu của Tứ Thập Hoa Nghiêm, Thiện Tài đồng tử tham phòng thiện tri thức, bạn xem đại sư Thanh Lương chú giải, một người ở trong đời này có thể thân cận thiện tri thức là nhờ vào thiện căn, nhân duyên, phước đức nhiều đời nhiều kiếp, đâu có chuyện dễ dàng như vậy!

Đệ tử truyền pháp của Hạ lão chỉ có một người là Hoàng Niệm Tổ. Thầy Lý ở Đài Loan hoằng pháp 40 năm, truyền lại bộ kinh này cũng chỉ có một mình tôi, tôi về sau đã tỉ mỉ suy nghĩ, pháp này nếu truyền cho bất kỳ ai cũng không có cách gì phát dương quang đại. Thầy Lý truyền pháp, mọi người cũng biết chúng tôi có ba người, hiện tại ở Đài Trung có cư sĩ Từ Tỉnh Dân và cư sĩ Chu Gia Lân. Không phải nói họ không có năng lực hoằng dương, mà do không có cơ duyên này. Cư sĩ Chu và cư sĩ Từ trước giờ chưa có rời khỏi Đài Trung, không giống như tôi đi khắp trên thế giới, đến đâu hoằng dương cũng thành lập Tịnh tông Học hội. Việc thành lập Tịnh tông Học hội này là do lão cư sĩ Hoàng Niệm Tổ phó thác, lão cư sĩ nhiều lần nói với tôi: Tịnh tông Học hội là tâm nguyện lớn của thầy Hạ, danh xưng đã được nêu ra rồi nhưng vẫn chưa thực hiện, ông hy vọng tôi thực hiện ở hải ngoại trước. Cho nên, Tịnh tông Học hội đầu tiên của chúng ta đã được thành lập Vancouver, Canada, kinh Vô Lượng Thọ cũng lần đầu tiên tuyên giảng ở nơi đó, mọi người nghe xong rất hoan hỷ, đã phát tâm thành lập Tịnh tông Học hội. Hội thứ hai là hội của Dương Nhất Hoa, Tịnh tông Học hội Mỹ Quốc, thành lập ở Sunnyvale của California, hiện nay tôi nghe nói ở Canada và Mỹ đã có hơn 30 hội rồi. Hôm qua có một vị là Cư sĩ Lý đến thăm tôi, ông từ Paris đến, ông đã sống ở Paris 20 năm, ông là một ký giả báo chí, hiện tại đã về hưu, ông ở bên đó nhiệt tâm hoằng dương Tịnh độ, ông đã chuẩn bị thành lập một tổ chức Phật giáo ở bên đó. Tôi nói, vậy ông xây dựng một Tịnh tông Học hội thì tốt quá rồi, ở Pháp, ở Thụy Sĩ, hiện tại ở Tây Ban Nha cũng đã có, tôi nói, ông hãy cố gắng phát triển ở châu Âu. Hôm qua, thầy Ngô Hạnh cũng có ở đó, tôi đã bảo thầy Ngô Hạnh đến Úc.

Thời kỳ mạt pháp, chỉ có pháp môn này mới có thể phổ độ chúng sanh. Bạn không tin tưởng nhưng tôi tin tưởng, mãi cho đến khi Phật pháp diệt, Phật đã nói, Phật pháp diệt tận thì kinh Vô Lượng Thọ vẫn lưu lại ở thế gian này 100 năm. Kinh Vô Lượng Thọ là bản nào vậy? Khẳng định là bản hội tập này. Cho nên, khi lão cư sĩ Hạ vãng sanh đã nói với Hoàng Niệm Tổ, nói với các đồng học, ngài nói bản này của ngài tương lai sẽ từ hải ngoại truyền vào Trung Quốc, sẽ được truyền khắp thế giới. Lúc đó, khi lão cư sĩ Hoàng nghe được thì cảm thấy có chút không hiểu, không thể nghĩ bàn. Bản đó vừa mới hội tập, in chưa được bao nhiêu quyển,

ở Đại lục tổng cộng chỉ mới in được ba ngàn quyển, ở hải ngoại căn bản là chưa có thì sao có thể từ hải ngoại mà truyền vào Trung Quốc được! Hạ lão đối với đủ thứ thay đổi của thế gian này rõ như lòng bàn tay, đâu phải là người thông thường.

Bản này là lão cư sĩ Hoàng mang đến Đài Loan, khoảng thời gian năm Dân Quốc thứ 37, 38 mang đến Đài Loan, về sau đem bản này giao cho thầy Lý. Thầy Lý vừa nhìn thấy bản này thì liền sanh tâm hoan hỷ, đặc biệt là lời tựa rất dài phía trước, đây là thầy của thầy Lý viết, ân tình này vô cùng nặng. Phẩm thứ sáu của bản kinh này, đây là phẩm quan trọng nhất, là ba người cùng nhau hội tập, gồm lão cư sĩ Hạ Liên, lão cư sĩ Mai Quang Hy, và một vị thông Tông thông Giáo vào thời đó là lão hòa thượng Huệ Minh. Ba người họ đã dùng thời gian ba tháng chuyên tâm hội tập phẩm thứ sáu thì văn tự của phẩm thứ sáu này mới hoàn thành. Để hoàn thành bản thảo, ba người đã dùng thời gian ba tháng. Thầy Lý vừa nhìn thấy bản này thì liền hoan hỷ, liền giao cho nhà in Thụy Thành in ra một ngàn bản, lần in đầu tiên chính là bản này. Về sau dùng xếp chữ đúc chì in, chữ viết nhỏ hơn, bản này tôi cũng có, lần in đó đã in hai ngàn bản, cho nên ở Đài Loan tổng cộng có ba ngàn bản, lượng lưu thông ít, người gặp được bản này không nhiều. Chúng tôi trong những năm gần đây hoảng dương ở bên ngoài, vì sao lúc mới hoảng dương không ai phê bình, hiện tại lại phê bình, hoảng dương mười mấy năm rồi giờ mới đến phê bình. Các bạn nghĩ thử xem người phê bình dụng ý ở đâu? Việc này tôi không cần nói thì các bạn cũng hiểu được, là muốn nhổ trừ cái gốc hoảng pháp lợi sanh của chúng tôi. Bản này của chúng tôi là gốc, đây là gốc của chúng tôi, bản này nếu bị phá hủy thì gốc của chúng tôi đã bị nhổ trừ, cuộc đời tu học bốn mươi mấy năm hoảng pháp của chúng tôi lập tức sẽ bị nhổ tận gốc, thật lợi hại!

Một số đồng tu của chúng ta nếu vô tri đi giúp đỡ họ nhổ gốc thì các bạn có biết quả báo trong tương lai là gì hay không? Bộ kinh này được chư Phật hộ niệm, long thiên thiện thần bảo hộ. Ngày nay số người thọ trì bộ kinh điển này ở Trung Quốc rất nhiều, nếu tính luôn các khu vực khác trên toàn thế giới, tôi ước tính đại khái, người thọ trì bộ kinh này ít nhất cũng khoảng 300 triệu người. Nếu không phải chư Phật hộ niệm, long thiên thiện thần ủng hộ thì quý vị phải biết, 10 năm không thể nào có được thành tựu như vậy, bản thân chúng tôi cũng tưởng tượng không ra. Năm xưa, khi bản thân chúng tôi bước ra, nếu có thể có được 100 ngàn người thọ trì thì chúng tôi đã rất mãn nguyện rồi, đâu dám nghĩ có nhiều đến như vậy, không dám tưởng tượng. Từ việc tôi giảng kinh, các bạn cũng thường đến nghe tôi, các bạn có thể nhìn thấy tôi giảng bất kỳ bộ kinh điển nào

thì pháp duyên cũng không thù thắng bằng khi giảng bộ kinh này. Thính chúng và pháp duyên khi giảng bộ kinh này so với giảng hết thầy kinh khác thì nhiều hơn gấp đôi, việc này mọi người các bạn đều đã nhìn thấy. Nếu như tự mình lại tỉ mỉ thể hội, khi chúng tôi giảng bộ kinh này thì từ trường giảng đường so với việc giảng những bộ kinh khác là không như nhau, ngồi ở giảng đường thì sẽ đặc biệt sanh tâm hoan hỷ. Việc này nếu không phải là chư Phật hộ niệm, long thiên thiện thần bảo hộ thì không thể nào sanh ra loại khí tượng như vậy được.

Cho nên, chúng tôi có lòng tin với Phật, có lòng tin với sư thừa, ai muốn đến gây xích mích, gây ly gián thì trong lòng chúng tôi rất rõ, họ đến dạy chúng tôi nghịch sư phản đạo, họ đến dạy chúng tôi vong ân phụ nghĩa, họ kéo chúng tôi ra khỏi Phật đạo rồi đưa chúng tôi đến địa ngục A-tỳ, bạn phải rõ ràng! Đây là sự việc của năm kia, Hoàng thái thái ở San Jose gọi điện cho tôi, bà hỏi tôi bà có bị dọa địa ngục hay không? Tôi trả lời bà, tôi nói bà hãy tự mình đọc kinh Phát Khởi Bồ-tát Thù Thắng Chí Nhạo vài lần thì sẽ rõ thôi, việc này không cần phải đi hỏi người khác. Hoàng thái thái là một tiêu biểu, còn rất nhiều đồng học khác đều cần phải nên phản tỉnh.

Hiện tại mọi người đều biết tần suất tai nạn của thế gian đang tăng lên, mỗi năm đều nhiều hơn, mỗi lần đều nghiêm trọng hơn. Tai nạn từ đâu mà đến vậy? Tâm con người bất thiện, lời nói bất thiện, hành vi bất thiện, trái ngược với pháp tánh, trái nghịch với giáo huấn của thánh hiền, tùy thuận phiền não tập khí của chính mình, nên đã tạo thành thiên tai nhân họa. Ngày tận thế mà các tôn giáo phương Tây đã nói có khả năng phát sinh hay không? Rất có thể. Có phát sinh hay không đều ở trong khoảng một niệm. Mấy ngày trước tôi nghe các đồng học nói với tôi, sau khi Liên bang Xô Viết tan rã, đến hiện tại có một số bí mật đã được tiết lộ, trong đó có một mục nói, 30 năm trước Liên Xô đã bố trí một số vũ khí hạt nhân ở Cuba, nhằm vào nước Mỹ. Số vũ khí hạt nhân đó vào thời đó được tính toán trong mười phút có thể giết chết 80 triệu dân nước Mỹ, chiếm 1/3 dân số Mỹ, chỉ cần mười phút thôi, hiện tại số vũ khí này còn tiến bộ hơn rất nhiều so với lúc trước, hiện tại thì chỉ cần một phút. Cho nên chiến tranh ngày nay, để hủy diệt cả thế giới này đại khái chỉ cần mười phút là đủ, cho nên nhà tiên tri Nostradamus đã dự báo, sau tai nạn thì thế giới chỉ còn lại 700 triệu người. Hay nói cách khác, hiện tại là gần 7 tỷ người thì trong mười người sẽ chết hết chín người, hơn nữa người sống sót, ông đã hình dung rất hay, khi đó người sống sẽ ngưỡng mộ người chết, những tai nạn mà người sống chịu, nỗi khổ phải chịu, sống không bằng chết. Đó là ngày tàn của thế giới, ngày tàn của thế giới chỉ trong

khoảng một niệm, chỉ cần một ý niệm sai lầm thì sẽ bộc phát loại chiến tranh này, trong vài giờ đồng hồ thì thế giới liền bị hủy diệt rồi, chúng ta hiểu được.

Cho nên sống trong ngày nay không nên sợ chết, vì biết bất cứ lúc nào cũng có thể chết, cách chết như thế nào thì không cần phải lo, một lòng phải nghĩ đến sau khi chết rồi thì ta sẽ đi về đâu, nếu ta có chỗ tốt hơn để đi vậy thì tự tại rồi, một chút lo sợ cũng không có. Chúng ta y theo bộ kinh Vô Lượng Thọ này thì chúng ta đi đến thế giới Tây Phương Cực Lạc. Ngày nay chúng ta niệm Phật, phải tin sâu nguyện thiết, tín và nguyện của chúng ta chưa đủ, không có nguyện vọng chân thành khẩn thiết, nguyện vọng chân thành khẩn thiết sanh khởi từ đâu? Từ hiểu thấu triệt đối với cảnh giới lý luận của Tịnh tông thì bạn mới có chân tín thiết nguyện. Ngày nay đa số người học Phật, tín nguyện cố nhiên là có, nhưng không đạt yêu cầu, không đủ độ sâu, không đủ độ sâu là do nghe kinh quá ít. Cho nên, chúng tôi hằng ngày đang giảng kinh, thế nhưng hằng ngày đang giảng kinh, hằng ngày đang khuyên bảo mọi người mà hiệu quả của chúng tôi vẫn vô cùng nhỏ nhoi, vẫn không chống lại được mấy câu nói của người khác, vừa nói thoáng qua bên tai thì lòng tin của bạn đã dao động rồi. Bạn nói xem có đáng thương hay không! Đây là tự mình chân thật không có thiện căn, không có phước đức, người có thiện căn phước đức sâu dày thì nhất định không bị dao động.

Hy vọng các đồng tu phải hết lòng, phải nỗ lực, phải lưu ý, thời gian không còn nữa, hãy một lòng hướng về thế giới Cực Lạc. Đối với kinh Vô Lượng Thọ mà tâm không thể sanh khởi, vậy thì nhất định phải dùng Đại kinh. Đại kinh là gì? Hoa Nghiêm, Pháp Hoa, Bát-nhã, Pháp Tướng, Duy Thức, các điển tịch này phân lượng rất lớn, bạn nghiên cứu thấu triệt thì bạn sẽ tin sâu không nghi đối với kinh này. Tuy bạn có năng lực đọc tụng những bộ kinh lớn này, nhưng có cơ duyên gặp được thiện tri thức giúp bạn hiểu được những kinh luận này thì không phải là việc dễ dàng, đó là nhân duyên đặc biệt thù thắng. Tốt rồi, hôm nay thời gian đã hết, chúng ta giảng đến đây.